

man kan få et velfungerende demokrati, at folk kan læse og skrive og ved noget om, hvad der foregår i det land, de er en del af.

Endelig synes jeg også, det er utrolig vigtigt – det er også nævnt her i forslaget – at opbygge et retssystem, således at også fattige og svage mennesker kan få ret, hvis de har ret. Men det gør vi jo også utrolig meget for, og det har da glædet mig, når jeg har været på besøg i Uganda og Bangladesh og andre steder inden for det sidste halvandet års tid, at jeg har kunnet se, at det er tilfældet i områder, hvor vi gør en stor indsats i forvejen.

Endelig vil jeg nævne, at den fjerde måde, hvorpå jeg synes man kan gøre meget for at fremme demokrati – jeg kan se, det er lidt i modsætning til forslagsstillerne – er at hjælpe med at udvikle erhvervslivet. Når jeg taler om erhvervslivet i udviklingslandene, er det ikke noget i retning af Novo Nordisk og B&O eller noget tilsvarende, men det lille lokale erhvervsliv, tit med kun 1, 2 eller 3 beskæftigede eller måske op til 10 eller 15. Her gør vi jo kolossalt meget i både landbrugssektoren, fiskerisektoren og det, der hedder B to B, altså business to business. En dansk erhvervsvirksomhed, typisk en lille virksomhed, sammen med en lille lokal. For bare et halvt år siden så jeg i Bangladesh, hvor fantastisk godt det virker, hvor mange nye job det skaber, og hvor mange mennesker det hiver væk fra fattigdom. Så får de mennesker det overskud, som gør, at de også kan begynde at koncentrere sig om at udvikle deres land til et demokrati.

Det, som jeg gerne vil give udtryk for med det, jeg har sagt, er, at jeg synes, at det, Socialdemokratiet foreslår her, er godt og rigtigt næsten hele vejen igennem. Men det er jo noget, vi allerede gør, og hvorfor skal vi så oprette en fond, hvor der skal sidde nogle og administrere noget, vi i forvejen har indarbejdet i vores forskellige programmer?

Der er 1½ minut endnu, kan jeg se. Jeg retter mig altid efter formanden.

Så har jeg en betænkelighed angående det punkt, hvor der tales om, hvorvidt vi skal give støtte til politiske partier. Jeg er hundrede procent enig i, at det er en forudsætning for, at man kan få et velfungerende land, at der både er en regering og opposition; det kan vi jo se her i Danmark. De to fløje skal helst fordeles på den rigtige måde, men det klarer vælgerne jo for os. Men jeg er lige kommet hjem fra Etiopien, hvor jeg var sammen med hr. Jeppe Kofod og Det

Udenrigspolitiske Nævn for et par uger siden. Her så vi et land, hvor de vel har politiske partier, har en regering og har en opposition, men jeg er ikke helt sikker på, at de var nået så langt i retning af demokrati, som vi mener man skal være, hvis man skal kunne supplere hinanden på en passende måde.

Det vil jeg godt være med til at støtte, men jeg vil godt vide mere – også om hvad man gør i de øvrige lande, der beskrives – om, hvorvidt det er rigtigt, at det er Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, som i kraft af nogle penge skal udføre den proces, eller om det er bedre, at der er nogle andre, der gør det. Jeg kan godt se, at man beskriver det, men hvorfor skal vi så kanalisere penge gennem partierne? Kan vi ikke kanalisere dem direkte til de organisationer, der laver det arbejde ude i ulandene?

Til allersidst: Finansieringen er jeg uenig i. Man vil tage pengene fra bl.a. det erhvervsrelaterede, og det er jeg uenig i, netop fordi jeg har haft så fantastisk mange positive oplevelser ude i udviklingslande med business to business, altså små danske virksomheder i samarbejde med små virksomheder i Vietnam og Bangladesh, og derfor mener jeg, at den foreslåede finansiering direkte vil skade arbejdet. Jeg ved, at det ikke er Socialdemokratiets hensigt, men sådan har jeg bare oplevet virkeligheden.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter det her forslag, og det gør vi først og fremmest ud fra et helt principielt synspunkt. Når vi taler om at udvikle demokrati i verden, om at fjerne diktaturer, skal vægten så være, som det har været under den her regering, at man bruger bomber, soldater og krig for at prøve at sætte en demokratisk udvikling igennem i f.eks. Irak, eller skal vi prøve at bruge andre metoder til at udvikle demokrati, så en diktator bliver væltet nedefra gennem en folkelig bevægelse, gennem en demokratisk udvikling?

Det er jo en helt aktuel vurdering, om den ene eller den anden vej er den rigtige. Jeg vil sige, at hvis vi kigger på, hvad der er sket i Irak, vil vi se, at det måske er de færreste, der synes, det er en rigtig god måde at udvikle demokrati i verden på. Det håber jeg da i hvert fald at mange